

Summary

by Helge Dyvik

Jeg vil gi uttrykk for en bekymring snarere enn for et klart synspunkt. Språkmeldingens omtale av språkbanken viser at den politiske ledelsen i landet har erkjent viktigheten av språkressurser. Det er viktig ikke å underminere denne erkjennelsen. Men det er også viktig at dette store prosjektet diskuteres kritisk. Utfordringen blir å gjennomføre dette uten å undergrave politikernes vilje til å støtte oppgaven. (Som kjent blir uenighet i forskningsmiljøer, sett utenfra, ofte ikke erkjent som den forutsetningen for ny erkjennelse som den er, men isteden betraktet som et svakhetstegn.) Det dilemmaet språkbankprosjektet stiller oss overfor, er at nye prosjekter kontinuerlig skaper nye behov for språkressurser tilpasset prosjektenes formål, mens en gigantisk, møysommelig oppbygget språkbank løper risikoen for å bli statisk og akterutseilt av forsknings- og utviklingsprosjektene. Derfor er det avgjørende for språkbankprosjektet at forbindelsene med pågående forskning og utvikling blir særdeles tette. Språkbankprosjektet bør selv anskues også som et forskningsprosjekt, der oppgaven kanskje like mye er å utvikle en infrastruktur og redskaper for å skape skreddersydde språkressurser tilpasset stadig nye formål, enn det er å samle store mengder tekst og tale i en bank.